

Anatomické názvosloví, směry a roviny -

Napsal/a: Žirafka

Datum zveřejnění: : 5. 07. 2008 v 9:45

Základ anatomického názvosloví pochází z latiny a řečtiny. Důvodem je fakt, že ve starověku a středověku byly latina s řečtinou univerzální jazyky vzdělanců.

Výhodou je, že toto názvosloví je vlastně mezinárodní. Jistou nevýhodou je druhý fakt, a totiž, že většina pojmů existuje dvakrát.

Například žaludek je latinsky ventriculus a řecky gaster. Stejně tak srdce je cor ale i kardia. A tak by se dalo pokračovat dále.

Pokud popisujeme tělo člověka, tak pokaždé vycházíme ze ZÁKLADNÍ ANATOMICKÉ NORMY:

Tělo stojící vzpřímeně s horními končetinami volně svěšenými podél boků, s dlaněmi vytočenými směrem vpřed. Z této polohy se vychází VŽDY, bez ohledu na momentální polohu těla člověka.

Rovina mediální prochází přesným středem těla odpředu dozadu a rozděluje jej na dvě stejné, symetrické, poloviny.

S ní rovnoběžná je rovina sagitální. Pokud je to důležité, označí se, zda je vlevo nebo vpravo.

Na obě dvě kolmá je rovina frontální, je rovnoběžná s hrudníkem.

Na všechny předchozí kolmá je rovina transversální. U stojícího člověka je to rovina rovnoběžná se zemí.

Směr k hlavě je směr kraniální (cranialis).

Směr k páňvi je směr kaudální (caudalis).

Směr k trupu je směr proximální (proximalis).

Směr od trupu je směr distální (distalis).

Směr dopředu je směr ventrální (ventralis).

Směr dozadu je směr dorsální (dorsalis).

Směr ke středu je směr mediální (medialis).

Směr od středu je směr laterální (lateralis).

Pokud je něco nahoře, objeví se v názvu superior, pokud je totéž dole, interior. Když je to vepředu, tak anterior a pokud vzadu, tak posterior. Totéž nalevo, má v názvu sinister nebo na druhé straně dexter.

Pokud je něco na povrchu, má to v názvu superficialis, a pokud je to hluboko, tak profundus. V případě, že je něco zevní, použije se externus a opak je internus.

Už tomu rozumíte? 😊

Směr kraniální je odvozen od slova cranium [kranium] což je latinsky lebka. Směr kaudální má původ ve slově cauda [kauda] – ocas, ohon ale také výběžek. Je to směr k ocasu, ke kostrči.

Tyto vědomosti nejsou pro většinu lidí důležité, ale někdy se hodit mohou. A občas se člověk nestačí divit, když si čte zprávu od lékaře

---

Použité zdroje:

Vlastní poznámky a vědomosti – základní text

Somatologie pro SZŠ a VZŠ, prof. MUDr. Richard Rokyta Dr.Sc., doc. MUDr. Dana Marešová

CSc., MUDr. Zuzana Turková, Vydal Eurolex Bohemia, s.r.o., vydání 2 – 2003 – kontrola a doplnění

film „Jak básníci přicházejí o iluze“ – styl a citát